

Сираче

Нѣмамъ майка, нито татко
— Едничекъ съмъ само азъ,
Безъ сестрица и безъ братко,
Въ топло лѣто, въ зименъ мразъ

Татка грабна го войната,
Мама умрѣ въ нѣмота.
По волята на сждбата
— Днесъ сираче съмъ въ свѣта.

И при вуйча си живѣя,
Катъ неговъ съмъ слуга.
Татка, майка си жалѣя
Съсъ наведена глава.

А окжсанитѣ дрешки,
Тѣй нависнали по менъ,
У другаритѣ насмѣшки
Предизвикватъ всѣки день,

Татко, майко! на небето
Нали господъ е при васъ?
Нека за сираче клето
Да се смили въ тоя часъ.

Цв. Спасовски